

2 ER

Παναγία

ΠΑΝΑΓΙΑ ΝΗΣΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΣ

ΥΠΟ

ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ Γ. ΖΕΡΑΝΤΟΥ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΟΧΝΩΝ
SONDERABDRUCK AUS DER BYZANTINISCHEN ZEITSCHRIFT
XI. BAND, 3. UND 4. DOPPELHEFT

ΕΙΣΑΓΩΓΗ
329
ΙΩ. ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ

Handwritten signature and a blue stamp: ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΒΗΛΑΣ ΕΓΚΟΠ. ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

DRUCK VON B. G. TEUBNER IN LEIPZIG

1902

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΝΑΞΙΑ ΝΗΣΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΣ

ΥΠΟ

ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ Γ. ΖΕΡΑΝΤΟΥ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
SONDERABDRUCK AUS DER „BYZANTINISCHEN ZEITSCHRIFT“
XI. BAND, 3. UND 4. DOPPEL-HEFT

DRUCK VON B. G. TEUBNER IN LEIPZIG

1902

ΣΧΟΛΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

μουλλώνω (μουλλω = σιγησ, κενεσ, ἡσυχος)
ρια) μουλλίζω! = κενεσίω

Sonderabdruck aus Byzantinischer Zeitschrift XI 3 u. 4.
Druck u. Verlag von B. G. Teubner in Leipzig.

Ναξία νήσος καὶ πόλις.

A'.

Ναξία νήσος.

Τὸ ὄνομα τῆς νήσου Νάξου μετεβλήθη εἰς Ναξία, Ναξιά, Ἀξία, Ἀξιά, Ἀξος· τὸ μὲν Ναξία ἐπεκράτησεν, καθ' ἃ νομίζω, ὡς ὄνομα τῆς νήσου ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς πέτρας τῆς καλουμένης Ναξίας, ἐν τῇ νήσῳ ὀρυσσομένης, γνωστῆς δὲ καὶ περιζήτητου ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων.¹⁾ Πρώτην δὲ μνείαν τοῦ ὀνόματος Ναξία ὡς ὀνόματος τῆς νήσου εὐρίσκω ἐν τῇ Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου ἐκθέσει πρωτεκκλησιῶν πατριαρχῶν τε καὶ μητροπολιτῶν²⁾ γραφείῃ τῷ 8^ῳ αἰῶνι. Καίτοι δὲ Ἱεροκλῆς ἐν Συνεκδήμῳ γραφέντι πρὸ τοῦ ἔτους 535^{ου} καλεῖ τὴν νήσον Νάξον³⁾, ἀλλὰ τοῦτο ἐστὶν ἐπίδειξις ἀρχαιομαθείας, ἥς ἕνεκα καὶ Ἰωάννης Τζέτζης⁴⁾, καὶ Γεώργιος Παχυμέρης τρίτῳ καὶ δεκάτῳ αἰῶνι⁵⁾, καὶ Γρηγόριος Ἀνδρέας εἰτε 1466^ῳ, καὶ ὁ

1) Ἰωάννου Σακκελιάνου Περὶ τῆς Ναξίας πέτρας εἴτε ἀκόνης, ἐν Πανδώρα, συγγράμματι περιοδικῷ ἐκδιδομένῳ δις τοῦ μηνός, (Ἐν Ἀθήναις, 1860, εἰς 4^{ον}), τόμ. 10, σ. 289—293. Rapport on the emery districts of Naxos, (London, 1895, in 8^ο), p. 1—8.

2) Κωνσταντίνου Πορφυρογεννήτου Ἐκθεσις τῆς βασιλείου τάξεως. Corpus scriptorum historiae Byzantinae, (Bonnae, 1829, in 8^ο), vol. 1, p. 797. Constantini Porphyrogeniti de provinciis regni Byzantini liber secundus ed. Th. L. J. Tafel, (Tübingae, 1846, in 4^ο), p. 44. Hieroclis Synecdemus et notitiae Graecae episcoporum ed. G. Parthey, (Berolini, 1866, in 8^ο), p. 160.

3) Hieroclis Synecdemus ed. Augusti Burckhardt, (Lipsiae, 1893, in 8^ο), p. 28.

4) Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου Βιβλίον ἱστορικῆς τῆς διὰ στίχων πολιτικῶν ἄλφα δὲ καλουμένης (Χιλιάδες) ed. Theoph. Kiesslingii, (Lipsiae, 1826, in 8^ο), σ. 36, σ. 862. Ἰσαακίον καὶ Ἰωάννου Τζέτζου Σχόλια εἰς Ἀντόφρονον ed. M. Christ. Got. Müller, (Lipsiae, 1811, in 8^ο), tom. 2, p. 1034.

5) Georgii Pachymeris. Corpus scriptorum historiae Byzantinae, (Bonnae, 1835, in -8^ο), vol. 1, p. 205.

6) Ἰωάννου Σακκελιάνου Πατριαρχικὴ βιβλιοθήκη, ἤτοι ἀναγραφὴ τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς κατὰ τὴν νήσον Πάτμον γεγραφῶς καὶ βασιλικῆς μονῆς τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου τεθησαυρισμένων χειρογράφων τευχῶν, (Ἀθήνησιν, αὐγ', εἰς 4^{ον}), σ. 53 καὶ τοῦ αὐτοῦ Ὑπόμνημα ἱστορικόν, ἐν Πανδώρα, συγγράμματι περιοδικῷ ἐκδιδομένῳ δις τοῦ μηνός, (Ἀθήνησιν, 1867, εἰς 4^{ον}), τόμ. 17, σ. 165.

ἄδηλος μεταφράστῃς Χριστοφόρου Βονδελμουντίου¹⁾, ὃς ὅμως μεταφράζει τὸ λατινικὸν *Naxos*²⁾, καὶ Φραγκίσκος Κόκκος ἔτει 1594³⁾, καὶ καὶ Ἀθανάσιος Σκληρός⁴⁾, καὶ Σέργιος Μακραιὸς⁵⁾, καὶ ὁ γράψας τὰ ἐν Ἐρμῇ τῷ λογίῳ περὶ σχολείου ἐν Νάξῳ⁶⁾ καλοῦσι τὴν νῆσον Νάξον.

Μετὰ δὲ ταῦτα τὸ ὄνομα *Ναξία* εὐρίσκω ἔτει 680^ω, καθ' ὃ παρεκάθησεν ἐν τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει συνόδῳ, ἕκτη οἰκουμενικῇ, „Γεώργιος ἐλέφ Θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς Ναξίων νήσου“⁷⁾. εἶτα ἐν τῇ γεροννία διατυπώσει παρὰ τοῦ βασιλέως Λέοντος τοῦ σοφοῦ⁸⁾ (886—912) ἐν τοῖς Νέοις τακτικοῖς⁹⁾ ἐν τῇ Τάξει προκαθεδρίας τῶν ἀγιωτάτων πατριαρχῶν¹⁰⁾ ἐν τῇ Τάξει προκαθεδρίας μητροπολιτῶν¹¹⁾ καὶ ἐν τῷ παντὶ ἀριθμῷ τῶν Θεοῦ θυηπόλεων.¹²⁾

Τοῦ ὀνόματος *Ναξία* μέμνηται ἔτει 904 Ἰωάννης Καμενιάτης¹³⁾, περὶ τὸ ἔτος 920 Νικήτας ὁ μάρτυρος¹⁴⁾, ἔτει 949 ἐν τῷ ἐπὶ Κωνσταντίνου Πορφυρογεννήτου ἀναγραφέντι Σταδιοδρομικῷ¹⁵⁾, περὶ τὸ

1) Description des îles de l'Archipel par Christophe Buondelmonti version grecque par un anonyme par Émile Legrand, (Paris, 1897, in 4°), part. 1, p. 56.

2) Christoph. Bondelmontii Liber insularum Archipelagi ed. G. R. L. Sinner, (Lipsiae, 1824, in 8°), p. 37.

3) Maximi Margunii, Dionysii Cateliani, Antonii Eparchi, Arsenii Monembasiensis epistolae ἐν Io. Lamii Deliciae auditorum seu veterum ἀνεκδότων opusculorum collectanea, (Florentiae, 1740, in 8°), p. 85. Σοφολλέως Κ. τοῦ ἐξ Οἴκου

4) Ἀθανασίου Σκληροῦ Θεόλου εἰς Κοήτην, ἐν Κ. Ν. Σάθα Ἑλληνικά ἀνεκδότα, (Ἀθήνησι, 1867, εἰς 8^ο), τόμ. β^ο, σ. 126, 128.

5) Σερτίου Μακραιὸν Ἱστορικὰ Ἑλληνοκρατικῆς ἱστορίας (1750—1800), ἐν Κ. Ν. Σάθα Μεσαιωνικῇ βιβλιοθήκῃ, (Ἐν Βενετίᾳ, 1872, εἰς 8^ο), τόμ. 3, σ. 278.

6) Ἐρμῆς ὁ λόγιος 1818, (Ἐν Βιέννῃ, εἰς 8^ο), σ. 462—466.

7) Ioann. Dom. Mansi Sacrorum conciliorum nova et amplissima collectio, (Florentiae, 1765, in-fol.), tom. 11, col. 616, 676.

8) Hieroclis Synecdemus et notitiae Graecae episcoparum ed. Gust. Parthey p. 98 καὶ Heinrich Gelzer ungedruckte und wenig bekannte Bistümerverzeichnisse der orientalischen Kirche, ἐν Byzantinische Zeitschrift, (Leipzig, 1892, in 8°), B. 1, S. 254.

9) Georgii Cyprii Descriptio orbis Romani ed. Henr. Gelzer, (Lipsiae, 1870, in 8°), p. 79.

10) Hieroclis Synecdemus et notitiae Graecae episcoparum ed. Gust. Parthey, p. 72, 125.

11) Hieroclis Synecdemus et notitiae Graecae episcoparum ed. Gust. Parthey, p. 179, 196.

12) Hieroclis Synecdemus et notitiae Graecae episcoparum ed. Gust. Parthey, p. 200, 219.

13) Theophanes continuatus. Corpus scriptorum historiae Byzantinae, (Bonnae, 1838, in 8°), p. 583.

14) Θεοφίλου Ἰωάννου Μνημεῖα ἀγιολογικά, νῦν τὸ πρῶτον ἐκδιδόμενα, (Ἐν Βενετίᾳ, 1884, εἰς 8^ο), σ. 4, 8.

15) Κωνσταντίνου Πορφυρογεννήτου Ἐκθεσις τῆς βασιλείου τάξεως. Corpus scriptorum historiae Byzantinae, (Bonnae, 1829, in 8°), vol. 1, p. 678.

ἔτος 950 Συμεῶν ὁ μεταφράστης¹⁾, ἔτει 1087 Χρυσόβουλλος λόγος τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξίου Κομνηνοῦ²⁾, ἔτει 1153 ὁ Ἄραψ γεωγράφος Ἐδρισίης³⁾, τῷ ιδῷ αἰῶνι Νικηφόρος Κάλλιστος Ξανθόπουλος⁴⁾, ἐν τοῖς Χρονικοῖς τῶν ἐν Μορέᾳ πολέμων τῶν Φράγκων⁵⁾, ἔτει 1460 Ματθαῖος ὁ Μυρέων⁶⁾, Μιχαὴλ Δούκας⁷⁾, Συνθήκη Βενετῶν καὶ Ὀσμανιδῶν τοῦ ἔτους 1502⁸⁾, περὶ τὸ ἔτος 1553 Θεωνᾶς ὁ Παρουαζίας⁹⁾, εἶτα Δημήτριος Προκόπιος¹⁰⁾, κατόπιν ἔτει 1782 Βενέδικτος Κρέδω¹¹⁾, Ἐρμῆς ὁ κερδῶος, ἐν ᾧ ὁμοῦ καὶ Νάξος γράφεται¹²⁾ καὶ ὁ βίος Κοσμᾶ τοῦ νέου μάρτυρος.¹³⁾ Ναξία καλεῖται ἐν σημειώματι χειρογράφου περὶ γερονότος ἐν τῇ νήσῳ σεισμοῦ ἔτει 1564.

Τὸ Ναξία ταχέως ἐγένετο Ἀξία, ἀλλ' ἐπαθεν οὐχὶ παρετυμολογίαν, „Ἀξία ἀπέβαλε τὸ ν ὑποληφθεῖσα ὡς ἄξια“¹⁴⁾, ἀλλὰ „διὰ τὴν τῆς ἀκοῆς

1) Θεοφίλου Ἰωάννου Μνημεῖα ἀγιολογικά, σ. 19, 25.

2) Μανουὴλ Ἰ. Γεδεῶν Βυζαντινὰ χρυσόβουλλα καὶ πιττάκια, ἐν Ἐκκλησιαστικῇ ἀληθείᾳ, συγγράμματι περιοδικῷ ἐβδομαδιαίῳ, (Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1884, εἰς 4^{ον}), τόμ. 4, σ. 447. Κωνστ. Ν. Κανελλᾶκη Χιακὰ ἀνάλεκτα ἤτοι συλλογὴ ἡθῶν, ἐθίμων, παροιμιῶν, δημοδῶν ἄσματων, (Ἐν Ἀθήναις, 1890, εἰς 8^{ον}), σ. 566—7.

3) Geographie d'Edrisi traduite de l'arabe en français par P. Amédée Jaubert, (Paris, 1840, in 4°), vol. 2, p. 127—8.

4) Νικηφόρου Κάλλιστου τοῦ Ξανθοπούλου Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας βιβλία ιή, (Luteciae Parisiorum, 1630, in fol.), τόμ. 2, σ. 530.

5) J. A. C. Buchon Recherches historiques sur la principauté française de Morée, (Paris, 1845, in 8°), tom. 2, p. 104, 285, 290.

6) Ἰωαν. Σακελίανος Πατριακὴ βιβλιοθήκη, σ. 53.

7) Mich. Ducae Nepotis Historia. Corpus scriptorum hist. Byzantinae, (Bonnae, 1834, in 8°), p. 27, 109.

8) J. Miklosich et Jos. Müller Acta et diplomata Graeca medii aevi sacra et profana, (Vindobonae, 1865, in 8°), tom. 3, p. 346.

9) Martini Crusii Turcograeciae libri octo, (Basiliae, 1584, in fol.), lib. 3, p. 267.

10) Ἐπιτετημένη ἐπαρίθμησις τῶν κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα λογίων Γραικῶν, ἐν Io. Alb. Fabricii Bibliotheca Graeca sive notitia scriptorum veterum Graecorum (Hamburgi, 1838, in 4°), ed. Harless, tom. 11, p. 543, παρὰ β. καὶ Κωνσταντίνου τοῦ ἀπὸ Σιναίου Περὶ τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν ἐν τοῦ κλήρου ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ διαπρεψάντων, ἐν Ἐφημερίδι τῶν Φιλομαθῶν φιλολογικῇ καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, (Ἐν Ἀθήναις, 1862, εἰς φύλ.), ἔτει 10^{ον}, σ. 2121.

11) Γραμματικὴ Ἑλληνορωμαϊκὴ περιέχουσα τοὺς κανόνας τῆς γραμματικῆς καὶ τῆς ὀρθογραφίας, (Ἐν Βερώνῃ, ἀψβ', εἰς 8^{ον}), σ. 256.

12) Νικολάου Παπαδοπούλου Ἐρμῆς ὁ κερδῶος ἤτοι ἐμπορικὴ ἐγκυκλοπαιδεία, (Ἐν Βενετίᾳ, 1815, εἰς 8^{ον}), Μέμ. 2, σ. 240, 241.

13) Νέον μαρτυρολόγιον ἤτοι μαρτύρια τῶν νεοφανῶν μαρτύρων τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν μαρτυρησάντων, (Ἐνετίησιν, ἀψβ' δ', εἰς 4^{ον}), σ. 239. Σαπφειρίου Χριστοδούλου Ἀκολουθία καὶ βίος τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ, (Ἐν Βενετίᾳ, 1814, εἰς 8^{ον}), σ. 28.

14) Γεωργ. Ν. Χατζιδάκι Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νέας Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἐν Ἀθηναίῳ συγγράμματι περιοδικῷ κατὰ διμηθίαν ἐκδιδόμενον, (Ἀθήνησιν, 1881, εἰς 8^{ον}), τόμ. 10, σ. 6.

ἀπροσεξίαν ἀπὸ τὴν Ναξίαν ἐπλάσθη ἢ Ἄξιά¹⁾. ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς τῆς ἀκοῆς ἀπροσεξίας καὶ ἡ Νάξος ἐγένετο Ἄξος. Ἀφοῦ δὲ εἶχεν ἤδη σχηματισθῆ τὸ Ἄξία ἀφαιρέσει τοῦ ἀρκτικοῦ ν ὅπερ ὑπετέθη ὅτι ἀποτελεῖ τελικὸν γράμμα τῆς προηγουμένης λέξεως, ἐταυτίσθη κατόπιν μετὰ τοῦ ἀφηρημένου οὐσιαστικοῦ ἄξια, ἐξ οὗ ἐπήρασε βραδύτερον παρὰ τῶ λαφ ἢ παρετυμολογία, καθ' ἣ ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀκολουθοῦ σιχηροῦ ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Ναξίοις καὶ τοῖς ἄλλοις νησιώταις

Σύρα — ψείρα.

Μύκονο — κασίδα.

Τήρο — τιμημένη.

Ἄντρο — ἀντρειωμένη.

Πάρο — παρονσία.

5

Ἄξια — ἀξιωμένη.)

Ἐν τῇ Διατυπώσει τῆς ἱεραρχικῆς τάξεως τῆς Ἑλληνῶν ἐκκλησίας γραφείσῃ ἐπὶ Λέοντος τοῦ σοφοῦ ἔτεσι 886—912 γράφεται τὸ ὄνομα τῆς νήσου Ναξία καὶ Ἄξια²⁾. ὅμως δὲ διὰ τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην τῶν γραφῶν συμβάλλουσι καὶ οἱ χρόνοι καθ' οὓς ἐγένοντο τὰ ἀντίγραφα καὶ οἱ ἀντιγραφεῖς τοῦ Ἄξια μέμνηται καὶ Ἐκθεσις νέα Ἀνδρονίκου τοῦ βασιλέως³⁾ τοῦ προεσβυτέρου, ἐτι Χρυσόβουλλος λόγος τοῦ αὐτοκράτορος Ἀνδρονίκου τοῦ προεσβυτέρου μετὰ ἔτεσι 1300⁴⁾, τὰ Χρονικά τῶν ἐν Μορέῃ πολέμων τῶν Φράγκων⁵⁾, Συνθήκαι Ὀσμανιδῶν καὶ Βενετῶν τῶν ἐτῶν 1479 καὶ 1482⁶⁾, Δημήτριος Τάριος ἔτεσι 1559⁷⁾, Ἀγάπιος Ἀγάθος ἔτεσι 1641⁸⁾, καὶ Διονύσιος Πύρρος ἔτεσι 1818⁹⁾. γενομένου δὲ Ἄξια κατόπιν μέμνηται αὐτοῦ ἔτεσι

1) Ἀδαμαντίου Κοραῆ Ἄτακτα ἤγρον παρτοδεπαῖ εἰς τὴν ἀρχαίαν καὶ τὴν νέαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν αὐτοσχέδιον σημειώσεις, (Ἐν Παρισίοις, 1828, εἰς 8^{ον}), τόμ. 1, σ. 183.

2) Α. Παπαδοπούλου Κεραμέως Κατάλογοι ἐπισκοπῶν ἐκ κώδικος τῆς ἐν Σμύρῃ βιβλιοθήκης τῆς Ἐυαγγελικῆς σχολῆς, ἐν Μουσείῳ καὶ βιβλιοθήκῃ τῆς Ἐυαγγελικῆς σχολῆς, (Ἐν Σμύρῃ, 1876, εἰς 8^{ον}), περιόδω β^α ἔτεσι α^{ον}, σ. 66, 67.

3) Hieroclis Synecdemus et notitiae Graecae episcoparum ed. Gust. Parthey p. 240.

4) Ἀυτοκρατορικὸν χρυσόβουλλον, ἐν Ἰονίῳ ἀνθολογία, (Ἐν Κερκύρα, ἀωλδ', εἰς 8^{ον}), φακ. 3, σ. 569.

5) J. A. C. Buchon Chroniques étrangères relatives aux expéditions françaises pendant le XIII siècle, (Paris, 1875, in 8^ο), p. 69, 185, 188.

6) Fr. Miklosich et Jos. Müller Acta et diplomata Graeca medii aevi sacra et profana, tom. 3, p. 296, 314.

7) Πορτολάνος con gratia et privilegio, (In Venetia, 1573, in 4^ο) κεφ. πη'.

8) Ἀγαπίου μοναχοῦ Νέος παράδεισος ἦτοι λόγοι διάφοροι καὶ βίοι ἁγίων ἐκ τοῦ μεταφραστοῦ Συμεῶνος εἰς τὴν κοινὴν ἡμετέραν διάλεκτον μεταγλωττισθέντες, (Ἐνετίσιν, ἀωσ', εἰς 4^{ον}), σ. 183.

9) Γεωγραφία μεθωδικὴ ἀπάσης τῆς οἰκουμένης, (Ἐνετίσιν, 1818, εἰς 8^{ον}), σ. 199, ἐν ἣ ὅμως καὶ Νάξος γράφεται.

1588 Ἰάκωβος Μηλοῖτης¹⁾, Μαρίνος Τζάνε Μπουνιαλῆς²⁾, Βικέντιος Κορνάρου³⁾, Μελέτιος ὁ Ἀθηναῖων⁴⁾, Σημείωμα περὶ τοῦ οἴκου Μπενάκη⁵⁾, δημοτικὰ δίστιχα

ὄτ' εἶν' ἡ Πάρο κ' ἡ Ἀξιά,
δὲν εἶν τὰ δώδεκα νησιά.

Φέγγος φέγγος φέγγαρος
καὶ τῆς Ἀξιᾶς ὁ φέγγαρος,
ὄχι τῆς Ἀμουροῦς τὸ φεργαράκι.)

καὶ οἱ Δανιὴλ Φιλιππίδης καὶ Γρηγόριος Κωνσταντᾶς, οἳ καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἀξιώτης γράφουσιν⁷⁾, ὁ Μακάριος καθηγούμενος τοῦ ἐν Πάτμῳ μοναστηρίου ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ναξιώτην γράφει⁸⁾ περὶ τελευτῶντα ἕκτον καὶ δέκατον αἰῶνα.

Οἱ Ἑλλήνων Ναξίων νοτᾶροι ἐν τοῖς αὐτῶν συμβολαίοις (1472), οἱ Νάξιοι ἐν τοῖς αὐτῶν δημοσίοις γράμμασι⁹⁾ (1572), οἱ ἐν ἀξιώσει Ὀσμανίδαί (1579)¹⁰⁾ καὶ ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἐν τοῖς πατριαρχῶν γράμμασι (1564) καλοῦσιν αὐτὴν Ναξίαν, Ἀξίαν, Ἀξιάν.

Οἱ ἔτει 1207 ἐπιδραμόντες καὶ δουλώσαντες τὰς νήσους Φράγκοι, παραμορφώσαντες τὰ ὀνόματα τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν καὶ νήσων, παρεμόρφωσαν καὶ τὸ τῆς Νάξου. Ἀπὸ αὐτοῦ ἐτους τούτου ἄρχεται νέα περίοδος τῆς ἱστορίας καὶ τῆς γεωγραφίας τῆς νήσου κατὰ τὴν τιμαριωτικὴν πολιτείαν τούτου ὃ ἕμεκα δὲν ἀνήκει ἐνταῦθα ἡ ἀναγραφή

1) Σπυρ. Παπαγεωργίου Ὀδοιπορικὸν Ἰακώβου Μηλοῖτου, ἐν Παρνασσῷ συγγράμματι περιοδικῷ κατὰ μῆνα ἐκδιδόμενον, (Ἐν Ἀθήναις, 1882, εἰς 8^{ον}), τόμ. 6, σ. 637.

2) Διήγησις διὰ στίχων τοῦ δεινοῦ πολέμου τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ γενομένου, (Ἐνετίησιν, ἀρχαῖα, εἰς 8^{ον}), σ. 132.

3) Βιτζέντζου Κορνάρου Ποίημα ἐρωτικὸν λεγόμενον Ἐρωτόκριτος, (Ἐνετίησιν, ἀψφθ', εἰς 8^{ον}), σ. 89.

4) Ἀνθίμου Γαξῆ Μελετίου Γεωγραφία παλαιὰ καὶ νέα, (Ἐν Βενετίᾳ, 1807, εἰς 8^{ον}), ἐκδ. β^α, τόμ. 3, σ. 20.

5) Κων. Ν. Σάθα Τουρκοκρατουμένη Ἑλλάς, ἱστορικὸν δοκίμιον περὶ τῶν πρὸς ἀποτίναξιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ ζυγοῦ ἐπαναστάσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, (Ἀθήνησιν, 1869, εἰς 8^{ον}), σ. 503—4.

6) Σπυρ. Π. Λάμπρου Ἐθνικὰ ὄψεις, ἐν Εἰκονογραφημένῃ Ἑστίᾳ, (Ἐν Ἀθήναις, 1895, εἰς φύλ.) σ. 172.

7) Δανιὴλ καὶ Γρηγόριος τῶν Δημητριέων Γεωγραφία νεωτερικὴ ἀπὸ διαφόρων συγγραφεῖς, (Ἐν Βενετίᾳ, 1791, εἰς 8^{ον}), τόμ. 1, σ. 292.

8) Martini Crusii Turcograeciae libri octo, lib. 4, p. 301. J. Miklosich et Jos. Müller Acta et diplomata Graeca medii aevi sacra et profana, (Vindobonae, 1890, in -8^{ον}), tom. 6, p. 276.

9) Γράμμα ἀνέκδοτον, ἐν Χρυσαιλίδι, συγγράμματι περιοδικῷ ἐκδιδόμενῳ δις τοῦ μηνός, (Ἐν Ἀθήναις, 1865, εἰς φύλ.), τόμ. 3, σ. 624.

10) Διαμάχη ἐν Νάξῳ Καστριῶν καὶ Νεοχωριτῶν, ἐν Παρνασσῷ συγγράμματι περιοδικῷ, (Ἐν Ἀθήναις, 1887, εἰς 8^{ον}), τόμ. 11, σ. 408—429.

τῶν παραμορφώσεων τοῦ ὀνόματος τῆς νήσου παρά τε τῶν Φράγκων ἐπιδρομέων καὶ τῶν Φράγκων περιηγητῶν καὶ γεωγράφων.

Ἐκ πάντων τούτων γίνεται δῆλον ὅτι Ναξία καὶ Ἀξία καὶ Ἀξιά ἐκαλεῖτο ἡ νήσος, οἱ δ' ἐπιχώριοι ἐκάλουν καὶ καλοῦσιν αὐτὴν Ἀξιαν καὶ Ἀξον, τὸν δὲ κάτοικον Ἀξιώτην, Ἀξιώτην καὶ Ἀξιότισσαν, Ἀξιώτισσαν.

B'.

Ναξία πόλις.

Ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἡ νήσος Νάξος εἶχε μίαν καὶ μόνην ὀνομαστήν πόλιν καὶ ταύτην ὀμωνύμου· μετὰ δὲ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς ἀρχαίας ταύτης πόλεως γενοῦσαν ἰδίως ἔνεκα τῶν λυμαινομένων τῷ νησιωτικῶν πειρατῶν, οἱ ἐναπομεινάντες ἐν τῇ νήσῳ κάτοικοι συνώκησαν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς νήσου. Ἐκ δὲ δύο φρουρίων τῶν μέσων αἰώνων τὸ μὲν καλούμενον τοῦ Καλογέρου κεῖται πρὸς βορρᾶν τῆς νήσου δυτικῶς τοῦ Ἀπόλλωνος¹⁾· παρὰ δὲ τῷ ἑτέρῳ καλουμένῳ τὸ κάστρο τ' Ἀπαλίου, ὅπερ Pasch van Krienen²⁾ καὶ Ἰγνάτιος Λίχτλε³⁾ ὀνομάζουσι Παλίρι, ὃ δὲ Ροβέρτος Σαρτζος νομίζει παραφθαρὲν ἐκ τῆς φράσεως παλαιὸν ὄρος⁴⁾, ἐκεῖτο ἡ Ναξίαν πόλις, ἧς μέμνηται ἔτει 536⁵⁾ ὁ παρακαθήςας ἐν τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει γενοῦσα συνόδῳ, πέμπτη οἰκουμένη, καὶ ὑπογράφας „Παῦλος ἐπίσκοπος τῆς Ναξίαν πόλεως σύμνητος γενόμενος“⁶⁾ μεθ' ὃ εὐρίσκει τὸ ὄνομα Ναξία πόλις παρὰ Σουῖδα κατὰ τὴν Ἐμμαουὴλ Βεκκερου στίξιν.⁶⁾

Τὸ φρούριον τ' Ἀπαλίου κεῖμενον πρὸς μεσημβρίαν τῆς νήσου καὶ ἐπὶ δυτικῆς πλευρᾶς βουνοῦ ὀμωνύμου (κληθὲν δ' οὕτω ἐκ τῶν φρυγμένων ἐπ' αὐτοῦ ἀπαλιριῶν, ἔστι δ' ἡ ἀπαλιριά ὁ θάμνος τῶν φυτολόγων ὃ καλούμενος Rhamnus oleoides Lin. ἔχει περίμετρον περὶ τὴν μίαν ὥραν καὶ σώζει ἐπ' αὐτοῦ ἐν ἐρειπίοις ναόν, σκοπιάς, δεξαμενάς, οἰκίσκους καὶ πύργον, δεσπόζει δὲ τῶν πέριξ κοιλάδων καὶ ὄροπεδίων· εἰς τοὺς πρόποδας αὐτοῦ σώζονται λείψανα οἰκήσεων καλούμενα

1) Ludwig Ross Reisen auf den griechischen Inseln des Ägäischen Meeres, (Stuttgart und Tübingen 1840, in 8°), Bd. 1, S. 41. Γεωργίου Π. Κρέμου Ἰγνατίου Λίτλε Νάξος, ἐν Ἀπόλλωνι μηνιαίῳ περιοδικῷ συγγράμματι, (Ἐν Πειραιεῖ, 1892, εἰς φύλ.), ἔτει 8°, σ. 68—69.

2) Breve descrizione dell' Arcipelago ed. Ludwig Ross, (Halle, 1860, in 8°), p. 64.

3) Γεωργ. Π. Κρέμου Ἰγνατίου Λίτλε Νάξος, ἐν Ἀπόλλωνι μηνιαίῳ περιοδικῷ συγγράμματι, ἔτει 8°, σ. 66.

4) Ἱστορία τῶν ἀρχαίων δονικῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἡγεμόνων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, μετάφ. Α. Μ. Καράλη, (Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρον, 1878, εἰς 8°), σ. 6.

5) Ioan. Dom. Mansi Sacrorum conciliorum nova et amplissima collectio, (Florentiae, 1762, in fol.) tom. 8, col. 1150.

6) Suidae lexicon ed. Im. Bekkeri, (Berolini, 1854, in 4°), p. 733.

Κάτω χωριά¹⁾, ἐν οἷς καὶ χωρίον καλούμενον Ἐβριακές²⁾: τιμάριον καὶ τοῦτο τῆς νήσου ἐπὶ Φράγκων. Τὸ φρούριον τ' Ἀπαλίου κατεῖχον Γενοναῖοι πειραταί, ὅτε ἔτει 1207 ἐπελθὼν Μάρκος Σανούτος ἐκνρίευσε³⁾ καὶ κατέλαβε τὴν νήσον.

Ἰωάννης Καμενιάτης ἀπαγόμενος αἰχμάλωτος ὑπὸ Σαρακηνῶν πειρατῶν μετὰ τὴν Θεσσαλονίκης ἄλωσιν ἔτει 904 διηγεῖται ὅτι προσωρμίσθησαν εἰς Ναξίαν τὴν νήσον, ἐξ ἧς οἱ Σαρακηνοὶ φόρους ἐλάμβανον, οἱ δὲ Νάξιοι δῶρα τοῖς ἄρχουσι τῶν νηῶν ἐκόμισαν καὶ ἐπιτήδεια πρὸς τὸν πλοῦν.⁴⁾ Ἰωσήφ Πιτῶνος Τουρνεφόρτιος λέγει τούτους προσωρμισθέντας εἰς τὸ Ζωντάριον, ἐπιμαρτυρούμενος ἀλλ' ἡμαρτημένως Ἰωάννην Καμενιάτην (ὃς ὅμως λέγει τὸ Ζωντάριον κείμενον ἐν Κρήτῃ), τὴν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Τουρνεφορτίου καὶ μέχρι τοῦ νῦν καλουμένην Ἀλικήν.⁵⁾ Οἱ Σαρακηνοὶ προσωρμίζοντο βεβαίως ἐν τῇ νήσῳ εἰς τὰ μέχρι τοῦ νῦν καλούμενα Σαρακήνικα, κείμενα οὐ μακρὰν τοῦ φρουρίου τ' Ἀπαλίου, ἐπὶ τῶν Ποταμίδων, ὅντα δὲ ὀρητήριον τῶν Κουρουπίων (στὸν αἰ Γεώργη τὰ Κουρούπια).

Καὶ εἰς τὰ ἐνδότετα δὲ τῆς νήσου ἐπέδρομον οἱ πειραταί, ὡς ἐκ σωθέντος ἀσματίου γίνεταί δῆλον.

Φεύγετ', Ἀριῶτες, φεύγετε φεύγετε, Φιλωτίτες·

καὶ μέγα Τροῦχοι μὲ κρατοῖν, Σαρακηνοὶ μὲ κράζον·
χιλίοι μὲ κράζον ἀπ' ὀμπρῶς καὶ δυὸ χιλιάδες πίσω·
καὶ χίλιοι πὸ τῇ μιᾷ μεριᾷ καὶ χίλιοι πὸ τὴν ἄλλῃ.

Τὸ ἀσμάτιον ἦδε γέρον, ὁ μόνος ἐγκαταλειφθεὶς ἐν τῇ κόμῃ Φιλωτίῳ, κειμένη εἰς τὰ ἐνδότετα τῆς νήσου ἐν Δρυμαλία, τῇ νῦν καλουμένην Τραγέα, φυγόντων τῶν κωμητῶν ἕνεκα ἐπιδρομῶντων πειρατῶν, ὅποτε βία παρὰ τούτων ἐφέρετο πρὸς ἐπίδειξιν τοῦ χώρου ἔνθα οἱ κωμῆται κατέφυγον. Περὶ τοῦ γεγονότος τούτου ἐν Φιλωτίῳ ἐβώθη καὶ ἄλλη παράδοσις λέγουσα ὅτι, φυγόντων τῶν κωμητῶν εἰς σπήλαιον τοῦ ὄρους Ζᾶ, καλούμενον Σπηλαιώτισσα (ἐκ ναΐδιου ἐν αὐτῷ τῆς

1) Διαμάχη Ναξίων Καστρινῶν καὶ Νεοχωριτῶν, ἐν Παρασσῶ περιοδικῷ συγγράμματι, τόμ. 11, σ. 408.

2) Vincenzo Coronelli Isolario. Descrizione geografico-istorica, sacro-profana, antico-moderna . . . di tutte l' isole . . . tomo II del atlante Veneto, (Venetia, 1696, in fol.), p. 233. Βοννά, Πάσκουλα καὶ ἐντριτία, ἐν Βύρωνι μηνιαίῳ περιοδικῷ συγγράμματι (Ἐν Ἀθήναις, 1874, εἰς 4^{οῦ}), τόμ. 1, σ. 265.

3) Karl Hopf Geschichte Griechenlands vom Beginn des Mittelalters bis auf unsere Zeit, ἐκ τῆς Ἐγκυκλοπαιδείας Ersch und Gruber, Griechenland geographisch, geschichtlich und kulturhistorisch, (Leipzig, 1870, in 4^{οῦ}), Bd. 6, S. 223.

4) Theophanes continuatus. Corpus script. histor. Byz. p. 583.

5) Relation d'un voyage du Levant fait par ordre du roi, (Amsterdam, 1718, in 8^{οῦ}), tom. 1, p. 79.

Παναγίας), ποιμὴν ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς καταπεφευγότας ἐκεῖσε ἄδων μετ' ἀσκαύλου,

Φεύγετ', Ἀριῶτες, φεύγετε· φεύγετε, Φιλωτίτες,

γιατὶ Τοῦρκοι μᾶς πλάκωσαν, Τοῦρκοι θὰ μᾶς πλακώσουν.¹⁾

Κατέφυγον δ' ἐκεῖ, διότι τὸ ὄρος Ζᾶς ἦν τότε κατάφυτον ἐξ ἀρίων δρυῶν, ἃς οἱ Νάξιοι καλοῦσιν ἀριές καὶ ἄριους, ἔστι δ' ἡ ἀριά καὶ ὁ ἄργιος τὸ δένδρον τὸ καλούμενον ὑπὸ τῶν φυτολόγων *Quercus Pex Lin.*, ἐξ ὧν Ἄνω καὶ Κάτω Ἀριά καὶ Μικραριά ἐκλήθησαν χῶραι ἐπὶ τοῦ ὄρους Ζᾶ γεροννῖαι ἐπὶ Φράγκων τιμάρια ἐν τῇ νήσῳ.²⁾ Τοὺς δὲ καταπεφευγότας ἐκεῖ Φιλωτίτας προὔδωκε τοῖς πειραταῖς (γνωστοῖς κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους ὑπὸ τὸ ὄνομα Σαρακηνοὶ καὶ Τοῦρκοὶ) γραῦς παραλυτικὴ καταλειφθεῖσα ἐν τῇ κόμῃ. Ἐκάλει δὲ τοὺς κωμήτας Ἀριώτας ὁ ἄδων οὐχὶ ὡς ἀπὸ κόμης Ἀριά³⁾, ἀνυπάρκτου, ἀλλ' ὡς εἰς τὸ δάσος Ἀριά καταπεφευγότας, ἀπευθυνόμενος εἰς αὐτοὺς οὕτως, ὥστε αὐτοὶ μὲν νὰ νοήσωσι τὸ ἀγγελλλόμενον, οἱ δὲ πειραταὶ νὰ μὴ ὑποτοπάσωσι τὴν τούτων παρουσίαν, ἀκούοντες ὄνομα ἄγνωστον αὐτοῖς. Ἡ δὲ ἐπιδρομὴ αὕτη τῶν Τούρκων πειρατῶν κατὰ τῆς κόμης Φιλωτιτῶν ἢ διὰ τοῦ ἄσματιοῦ παραδοθεῖσα ἀνήκει οὐχὶ εἰς τοὺς χρόνους, καθ' οὓς οἱ Σαρακηνοὶ κατέχοντες τὴν Κοήτην ἐποιοῦντο ἐπιδρομὰς κατὰ τῶν νήσων, ὅτε ἔτει 961 Νικηφόρος Φωκᾶς κατατροπῶσας ἀνέκτησε τὴν Κοήτην, ἀλλ' εἰς τοὺς μετὰ ταῦτα χρόνους, ὅποτε μετὰ ταῦτα οἱ Τοῦρκοι ἐποιοῦντο παρομοίως πειρατικὰς ἐπιδρομὰς, ἐξ οὗ καὶ οἱ τελευταῖοι ὁσάκις μετῆρχοντο τοῦ αὐτοῦ ἔργου προσελάμβανον τὴν ἐπωνυμίαν τῶν προγενεστέρων Σαρακηνῶν, ταυτισθείσης τῆς ἐπικλήσεως Τοῦρκοι τῇ τῶν Σαρακηνῶν, τοῦτο γίνεται δῆλον ἐκ τῆς προσθέτου ἐν τῷ ἄσματιῳ μυνείας τῶν Τούρκων.

Ἡ νῦν πόλις τῆς νήσου Νάξου ἢ κειμένη πρὸς δυσμὰς τῆς νήσου καλεῖται ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων Χώρα καὶ ὁ κάτοικος Χωραῖτης· ἔστι δὲ κτίσμα τῶν Φράγκων ἐπιδρομέων ἔτει 1207, ἐν τοῖς γράμμασι τῶν Φράγκων δουκῶν καὶ τοῖς συμβολαίοις τῶν Φράγκων νοτάρων καλεῖται ὁμωνύμως τῇ νήσῳ *Ναξία* καὶ *Νιξία*. Χρυσόβουλλος λόγος τοῦ αὐτοκράτορος Ἀνδρονίκου τοῦ πρεσβυτέρου τοῦ ἔτους 1300^{ου} μέμνηται „ἐκκλησίας παρὰ τὴν θάλατταν τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ“⁴⁾· ἐκ τούτου γίνεται δῆλον ὅτι ἔτει 1300^{ου} ἢ

1) (Ἰωάννου Κατσουροῦ) *Ναξιακαὶ σημειώσεις, ἐν Αἰγαίῳ δημοσιογραφικῷ ὄργανῳ τῶν ἀπανταχοῦ Ναξίων*, (Ἐν Νάξῳ, 1901, εἰς φύλ.), ἔτει 1^{ου}, ἀριθ. 1.

2) Vincenzo Coronelli *Isolario. Descrittione geografico-istorica, sacro-profana, antico-moderna . . . di tutte l' isole . . . tomo II del atlante Veneto*, p. 233. Βουνα, Πάσκουλα καὶ ἐντριχίαι, ἐν Βύρωνι μηνιαίῳ περιοδικῷ συγγράμματι, τόμ. 1, σ. 265.

3) Πέτρον Καλλιβρούσου *Νησιωτικὰ ἔπη*, (Leipzig, 1876, in 8^{ου}), σ. 13, 47—8.

4) *Ἀυτοκρατορικὸν χρυσόβουλλον, ἐν Ἰονίῳ ἀνθολογίᾳ*, φασ. 3, σ. 569.

Ναξίων πόλις ἢ ὑπὸ τῶν Φράγκων οἰκισθεῖσα μικρὰ οὐσα ἔκειτο περὶ τὸν πύργου τοῦ δονκὸς τῆς νήσου, οὗ σώζονται ἐρείπια· διότι ὁ ῥηθεὶς ναὸς τοῦ ἁγίου Νικολάου μετεσκευασμένος κείται νῦν ἐντὸς τοῦ Μπούργου παρὰ τὴν καλουμένην Πόρταν τοῦ Γιαλοῦ. Ἰωσήφ Βρονέννιος ἐπισκεψάμενος τὴν νήσον Νάξου ἔτει 1405^ω μετὰ τὴν ἐκ Κύπρου ἐπάνοδον αὐτοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν καλεῖ τὴν πόλιν τῆς νήσου Ἀξίαν, ἅμα δὲ περιγράφει παρὰ τὸ ποτάμιον Παρατρέχοντα παράδεισον κάλλιστον ἐν προαστείῳ τοῦ Φράγκου δονκὸς τῶν νησιωτῶν¹⁾ Ἰακώβου τοῦ πρώτου Κρίσπου. Τὸ ῥηθὲν ποτάμιον καὶ τὸ περὶ αὐτὸ χωρίον καλεῖται μέχρι τοῦ νῦν Παρατρέχος. Ἀναγραφή δὲ νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους Ἀνδρέου Ἀργυροῦ περὶ φθίνοντα ἔκτον καὶ δέκατον αἰῶνα λέγει ἀσυντάκτως περὶ τῆς νήσου τάδε: „Ἀξία πόλεως, μητροπόλεως ὀνόματι Ἀξία καὶ Ἀπάνω Κάστρο.“²⁾

Οἱ ἐν ἀξιώσει τῶν Ἑλλήνων τῆς Παροναξίων ἐκκλησίας εἰς τὰ αὐτῶν ἀξιώματα καὶ οἱ Ἑλλήνων νοτᾶροι εἰς τὰ αὐτῶν συμβόλαια γράφουσιν αὐτὴν Ναξίαν, Ἀξίαν καὶ Ἀξιάν· διήρηται δ' ἡ πόλις εἰς τὸ Κάστρον, οὗ τὸ ἐθνικὸν Καστολιάς, ἐνθα οἰκοῦσι μέχρι τοῦ νῦν οἱ Φράγκοι Νάξιοι. Καλεῖται δὲ καὶ Κάτω Κάστρο³⁾ (Castello da basso καὶ inferiore) καὶ Μέσα Κάστρο πρὸς διαστολὴν ἐτέρου φρουρίου εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς νήσου καλουμένου Ἀπάνω Κάστρο — εἰς τὸν Μπούργου (Borgo), ἐξ οὗ τὸ ἐθνικὸν Μποργουανός, καὶ τὸ Νεὸ Χωριό, ἐξ οὗ τὸ ἐθνικὸν Νεσχωριότης, — ἐν τοῖς τελευταίοις τούτοις οἰκοῦσιν οἱ Ἕλληνες, καθὼς δ' ὑπέλαβε Γεώργιος Ὀλιβιέρρος ὅτι Ἕλληνες κατόκουν μόνοι ἐν τῷ Νεῷ Χωριῷ.⁴⁾

Ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις ἢ τε νήσος καὶ πόλις ἀνέλαβον ἐκάτεροι τὸ ἀρχαῖον αὐτῶν ὄνομα Νάξος.

Ἐν Δελλαγράφτσια.

Περικλῆς Γ. Ζερλέντης.

1) Ἰωσήφ μοναχοῦ τοῦ Βρονέννιου Τὰ παραλειπόμενα ἐκδ. Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως, (Ἐν Λειψία, αψπδ', εἰς 8^ο), τόμ. 3, σ. 173.

2) Martini Crusii Turcograeciae libri octo, p. 207. Karl Hopf Chroniques Gréco-Romanes inédites ou peu connues, (Berlin, 1873, in 8^ο), p. 175.

3) G. B. Sardagna Dissertazione documentata sulla storia dell' isola di Andros e dei suoi signori dall' anno 1207 al 1566, dettata da Carlo Hopf, (Venezia, 1859, in 8^ο), p. 74. Ernest Dugit Naxos et les établissements latins de l'Archipel, ἐν Memoires et Rapports . . . vol. 10, p. 207.

4) Voyage dans l'empire Othoman, l'Égypte et la Perse, (Paris, 1801, in 4^ο), tom. 1, p. 309.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000051045

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ